

и востаѣтъ нощію и днѣю, и сѣмѣ прозвѣаетъ, и растѣтъ, ѿкоже не вѣсть оны. Въ сѣбѣ во землѣ плодѣтъ прѣжде травѣ, по томъ класъ: таже исполнѣтъ пшеницѣ въ класѣ: ѿгда же созрѣетъ плодъ, ѡвѣе посылѣтъ серпъ, ѿкъ настѣ жѣтва. И глаголаше: чесоу оуподобимъ царствіе Божіе; или коей прѣтчи приложимъ ѿ; ѿкъ зерно горѣшнично, еже ѿгда всѣлоно вѣдетъ изъ землѣ, мнѣе всѣхъ сѣменъ есть земныхъ. И ѿгда всѣлоно вѣдетъ, возрастетъ, и вѣдетъ волѣ всѣхъ сѣлѣи, и сотворѣтъ вѣтви велѣа, ѿкъ мощи подъ сѣнію ѿгнѣ птицамъ небеснымъ витѣти. И таковыми прѣтчами многими глаголаше ѿмъ слово, ѿкоже можѣхъ слышати: Безъ прѣтчи же не глаголаше ѿмъ словесе: ѿсѣвъ же оученикомъ своимъ сказаши всѣ.

Въ Ордѣ дѣ Недѣли.

Ѣ МАРКА.

Зѣ. ѿ.

Глѣ. д.
стѣ. ѿ.

ече Господь своимъ оученикомъ: прѣйдемъ на оныполъ. И ѿпѣше народы, поаша ѿго, ѿкоже вѣ въ кораблѣ, и ѿнынѣ же кораблѣ бѣхъ съ нимъ. И вѣсть бѣра вѣтрена велѣка: волны же вливѣхъ въ корабль, ѿкъ оужѣ погрѣжѣтисѣ ѿмъ. И вѣ самъ на кормѣ, на возглаголицѣ спѣ: и возвѣдѣша ѿго, и глаголаша ѿмъ: оучителю, нарядѣши ли, ѿкъ погнѣаемъ; И востѣвъ запрѣти вѣтрѣ, и рече мѣрю: молчи, прѣстѣни. И оулѣже вѣтрѣ, и вѣсть тишина велѣа. И рече ѿмъ: что такъ страшѣви естѣ; какъ не ѿмѣте вѣтрѣ; И оубоашасѣ страхомъ велѣимъ, и глаголахъ дрѣгъ ко дрѣгъ: ктѣ оубо сѣи есть, ѿкъ и вѣтрѣ и мѣре послѣшаютъ ѿгнѣ.

Въ Четвертокъ дѣ Недѣли.

Ѣ МАРКА.

Зѣ. ѿ.

Глѣ. ѿ.
стѣ. ѿ.

о время оно, прѣиде Іисусъ на оныполъ мѣра во странѣ Гадаринскѣю. И ѿзлѣзъ ѿмъ ѿ корабля, ѡвѣе срѣте ѿго ѿ грѣвъ челоуѣкъ въ дѣсѣ нечѣстѣ. Иже живѣше ѿмѣше во грѣвѣхъ, и не верѣгами нѣктоже можѣше ѿго свѣзѣти: занѣ ѿмъ многожды пѣты, и оужѣ (желѣзны) свѣзанъ сѣщѣ, и растерзѣтисѣ ѿ негнѣ оужемъ (желѣзнымъ), и пѣтѣмъ сокрѣшатисѣ: и нѣктоже можѣше ѿго оумѣчѣти: И вѣнѣ нощѣ и дѣнѣ во грѣвѣхъ, и въ горѣхъ вѣ вопѣа, и толѣкѣсѣ кѣменѣмъ. Оузрѣвъ же Іисусъ ѿзъ далѣча, течѣ, и поклонѣсѣ ѿмъ. И возопѣ гласомъ велѣимъ, рече: что мнѣ и тебѣ Іисусе, ѿкѣне Бѣга вѣшнагъ; заклинѣю тѣ Бѣгомъ, не мѣчи менѣ. Глаголаше во ѿмъ: ѿзѣди дѣше нечѣстѣи ѿ челоуѣка. И вопрошѣше ѿго, что ти есть ѿмѣ; и ѿвѣща глагола: дегѣнѣ ѿмѣ мнѣ: ѿкъ мнози есмѣ. И молиша ѿго много, да не посылѣтъ ѿхъ вѣнѣ странѣ: Бѣ же тѣ при горѣ стѣдо свѣноѣ велѣе пасѣмо. И молиша ѿго всѣ

вѣсѣ